

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב' סז)

טוב להגיד ולשיר **נַחְמָה נַחְמָן מְאוּמָן** לזכות לכל הישועות

שבת נשוא

¶ **וצבתה בטנה ונפלה ירכה... ונקתה ונזרעה זרע...** (ה', כז-כח)

הסוטה צריכה לסבל בוושה גדולה על חטא ההסתרה, ובוה היא נבדקת. ועיקר תקונה הוא שבאם באמת נטמאה תאמר האמת לפני הכהן ואז יכפר עוונה על ידי הוידוי והבושה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה דף ז) שאומרים לה תוכחה הרבה שתתודה ולא ימחה שם שמים על המים. ואם לא נטמאה וטהורה היא, אזי הוא לה לטובה, כמו שכתוב (במדבר ה, כח): ונקתה ונזרעה זרע כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה כז). כי אפילו אם לא נטמאה צריכה כפרה על ההסתרה, אבל זאת הבושה בעצמה מכפרת עליה ונתהפך לה לטובה שאם הייתה יולדת בצער יולדת ברוח וכו', כמו שאמרו רבותינו ז"ל (שם). אבל אם נטמאה ולא רצתה להתוודות ולהודות על האמת, אזי: וצבתה בטנה ונפלה ירכה וכו' (במדבר שם, כז).

ובזה נבדקין ישראל שמי שאינו נקי באמת וקלקל מעשיו, אבל על כל פנים הוא מודה על האמת ומתבייש בעצמו על מעשיו ומשתדל להתקרב לאנשי אמת, נתתקן על ידי זה. מכל שכן מי שהוא טהור ואף על פי כן הוא מתבייש בעצמו על שאין טהרתו בתכלית השלמות או על קצר השגתו וכו', הוא זוכה על ידי הבושה לבחינת תשובה על תשובה כל אחד לפי בחינתו. אבל מי שהוא טמא באמת ולא די שאינו מתבייש בעצמו על מעשיו הרעים והמגנים מאד אף גם הוא רודף ומביש אנשי אמת ושוף דמם כמים בחנם, הוא נבדק על ידי מצות עמר שעורים ויפול באין סומך כמו הסוטה הטמאה ממש. ויָקִים בו (במדבר שם) וצבתה בטנה ונפלה ירכה והייתה לאלה בקרב עמה. (הלכות ברכת הפירות - הלכה ו', אות ט"ו)

¶ **כי יפליא לנדור...** (במדבר ו', ב')

לבוא לאמונת חכמים הוא על ידי נדר. כי מה שהרבה רחוקים מאמונת חכמים אמתיים הוא רק מחמת חכמות עולם הזה, שהם חכמות של הבל שיש לכל אחד, וכל אחד הוא חכם בעיניו.

ובאמת מי שיש לו מח בקדקדו יכול להבין בקל שכל החכמות של העולם הזה הם שטותים והבלים ואינם בכלל חכמה כלל, כי מאחר שעל ידם אינו יכול לבוא לתכליתו האמתי והנצחי שהוא העיקר, כמו שכתוב: "הנה בדבר ה' מאסו, וחכמת מה להם", וכתב: "אל יתהלל חכם בחכמתו וגו', כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי".

כי עיקר החכמה האמתית היא חכמת הצדיקים הגדולים שזכו לחשב באמת על תכליתם הנצחי, כי זה עיקר החכמה באמת, בבחינת "איזהו חכם? הרואה את הנולד", שצריך כל אחד להשכיל על דרכיו ולהתיישב היטב מה יהיה נולד ממעשיו ועסקיו בסוף האחרון, אשר לזה אין זוכים בשום חכמה שבעולם, כי אם על ידי חכמת הצדיקים אמתיים שעיקר חכמתם הוא להשתדל לפרש את עצמם מזה העולם לגמרי עד שזכו לזה בשלמות, ששברו כל התאוות בתכלית עד קצה האחרון ולא נשאר להם שום נדוד ריח משום תאוה של זה העולם, ורק צדיקים כאלו הם יכולין לתקן כל העולם ולהחזירם למוטב כל מי שרוצה להתדבק בהם; כי כל אחד צריך להגיע לזה, לתכלית הפרישות והקדושה באמת, וזה עיקר תכליתו לנצח, אבל לאו כל אדם זוכה לזה, וזעירין אנו דזכין לזה בשלמות באמת, על כן עיקר התיקון של שאר כל אדם הוא על ידי ההתקרבות לצדיקים אמתיים, להם ולתלמידיהם וכו'.

כי הצדיקים האמתיים יכולים לתקן ולרפאת כל אדם שבעולם אף על פי שהוא חולה גדול בנפש וגוף, כי כמו שהמבזה תלמיד חכם אין לו רפואה למכתו כמו שאמרו רבותינו ז"ל, כמו כן להפך, מדה טובה מרבה, שהמאמין בצדיקים ותלמידיהם שהם באמת תלמידי חכמים אמתיים אין מכה בעולם בגוף ונפש שלא יקבל רפואה על ידם בבחינת "יולכל בשרו מרפא" הנאמר בכל התורה; כי עיקר התורה אין יודעין כי אם הצדיקי אמת שפרשו את עצמם מתאוות עולם הזה לגמרי לגמרי, רק הם יודעים לדרש את התורה ולפרש ולבאר כל הדרכים והנתיבות שבה באופן שיוכל כל אחד לקבל רפואה לכל מיני חלי הנפש והגוף שבעולם כנ"ל. אבל מחמת

שלאו כל אדם יודע היכן הם הצדיקים האלו ואיך זוכין להאמין בהם ולהתקרב אליהם באמת. על כן העצה לזה הוא נדר שידר איזה נדר ויקים מיד, כי נדרים סג לפרישות, כי כל הנדרים הם בחינת פרישות שרוצה לפרש את עצמו מאיזה תאוה כדי להתקרב להשם יתברך; ואפילו נדרי צדקה והקדש הם גם כן בחינת פרישות, כי בעד זה הממון היה יכול לקנות לעצמו איזה דבר שהגוף נהנה ממנו, והוא משבר תאוותו ונותן זה הממון לצדקה, ועל כן על ידי זה עולה ומקשר את עצמו להצדיקים אמתיים שזכו לתכלית הפרישות באמת וזוכה לאמונת חכמים ולהתקרב אליהם, כי מאחר שהשם יתברך רואה שממשיך עצמו לדרכיהם ומקבל על עצמו איזה בחינת פרישות על ידי נדר שהוא בחינת פלא, בבחינת "כי יפלא לנדור וגו'", על ידי זה זוכה להאמין בהחכמים וצדיקים הנפלאים שזכו לפליאות חכמה על ידי שפרשו עצמן מהעולם הזה לגמרי. (לקוטי הלכות - הלכות שבת ו', אות ג' לפי אוצר היראה - אמונה, אות ל"ז)

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - צדיקה, סימן ל"ג)

תמכי אורייתא שנותנין מעות לתלמידי חכמים זכותם גדול מאד, כי על ידי ממונם שמחזיקין התלמידי חכמים על ידי זה יכולים התלמידי חכמים לעסוק בתורה ולהוליד הלכות וחדושי תורה. נמצא שיש להם חלק בהתורה שנולדה ונתגלה על ידם, וכל הממון שהם נותנין להתלמידי חכמים, ונחسر לפי שעה אצלם, נתמלא להם אחר כך על ידי ההלכות שנתחדשו על ידם כנ"ל, שעל ידי זה נשפע חסד וחזור ונתמלא החסרון, והם זוכין לשעשוע עולם הבא ולהארת שלשה קווי האמת לד' חלקי הדבור וכו', כמו שכתוב באמת ואמונה אות מ (ח"ב ב').

... ותזכנו להרבות בצדקה תמיד, עד שזוכה לדבור של צדקה, כמו שכתוב, אני (ה' ה) מדבר בצדקה רב להושיע, ותמשיך עלינו רחמים ותבטל מאתנו כל האכזריות שבלבנו, וזוכה לצאת מגדר בהמה לגדר אדם שיש לו רחמנות, וזוכה לרחם על הבריות תמיד ברחמנות אמתי, ולהרבות בצדקה תמיד לעניים הגונים כרצונך הטוב, עד שזוכה להשלים הדבור של צדקה כמו שכתוב, "טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט": (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ב')

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... הוא מאיר בנו המצוות של ציצית ושל תפילין ושל שבת, כל החיות שלנו, כל החיים שלנו, בלא זה אין חיים, אין כלום, רק כמו חיות, כמו בהמות, אנחנו צריכים לחנך הילדים מעדיין קטן, הוא מתחיל לדבר, צריכים לדבר אתו, צריכים {להגיד} לו שהעולם הזה, הוא רק בשביל העולם הבא, בשביל ללמוד תורה, יש לנו תורה כזה, ללמוד תורה ולקיים התורה והמצוות, בלי זה אין חיים, אין כלום, כמו בהמות, כמו הגויים, הגויים יש להם איזה אמונה, איזה חכמה; לא, כלום, נעשה דורות של גזלים, משחיתים, מחריבים העולם, אפילו {ללמוד} יהודים, אבל בלא אמונה, בלא חיות, זה לא שווה כלום, אוי...

...לחשוב, לא לשכוח מה שאנחנו מדברים, זה כל חיותנו, כל לבנו, כל העולם, הגויים אין להם כלום, אין להם אמונה, אין להם צדיקים, אין להם קדושה, אין להם כלום, רק אנחנו עם קדוש...

...צריכים לעשות כובעים חזקים, ולא יפלו, יפים וחזקים. אנחנו צריכים להבין ולהכניס בלבנו האמת ואמונה, לא כמו גויים, התורה שלנו, כל דיבור הוא כל החיות שלנו, היא מלמדת אותנו דרכי אמונה ודרכי השם והתורה, הגויים אין להם כלום... הם כמו מין חיות, מין חמורים כאלה שמדברים, מלמדים אותם לדבר. אני כבר איש זקן ואין לי כוח בתוכי, אבל אף-על-פי-כן אם הייתי שומר דרכי התורה והאמונה, אז גם

... חתונה 1991 היא אסתר אלינור

ואסתר מן הכל...

לזכרון נצח אוריין ר' ישראל זער אודסר זן ר' אייזיק שטאה, זצ"ל

מכל העולם, עד שכמעט יוצאת נפש מעמק מרירותם, ואין להם במה להחיות את עצמם. ועיקר החיות וההמתקה הוא הצדיק יסוד עולם הממתק בכל עת בכל דור מרירותא דעלמא, ובדאי כל אחד כפי קרובו להצדיק וכפי אמונתו בו - כמו כן נמתק מרירותו יותר.

אם היו לוקחים בעל תאוות ממון שממונו חביב עליו וחס עליו יותר מגופו והיו מראין לפניו הניגון של הצדיק האמת, היה נתבטל אצלו כל תאוותו אל הממון.

על-ידי הרוח נבואה של הצדיק האמת זוכין לאמונת חידוש העולם. עיקר קיום העולם שלא יתמוגג ולא יחרב ולא יהיה תוהו ובוהו שהם כפירות ואמונות כוזביות, זה תלוי רק ברוח נבואה ורוח הקדש של הצדיק האמת שעל-ידו נתברר המדמה וזוכין לאמונת חידוש העולם, כי הוא עיקר יסוד העולם וקיומו.

צריכים לחפש מאד ולהתפלל לה' יתברך הרבה מאד שיוכה להתקרב להצדיק האמת שיש לו רוח נבואה כדי שיתברר המדמה שלו כדי שיוכה לאמונה שלמה, ואז זוכין לאמונת חידוש העולם, להאמין שה' יתברך ברא את העולם יש מאין המחלט שזה אי אפשר להשיג בשום שכל כי אם על-ידי אמונה לבד. הדורש שלומו ומברכו בחיים טובים, חיים של אמת ואמונה ברורה טהורה וקדושה, חיים של שמחה אמתית. בימך תוושע יהודה וירושלים ועיר האלקים על תלה בנזיה. **ישראל דב אודס**

(ימי מוהר"ת חלק ב' - סימנים מח-מט)

© ... והנה בשבת בסעדת

שחרית באו כמה אנשים אצלי אבל אף על פי כן לא נפתח פי לדבר עמהם מה שצריכים לדבר מנפלאות תורתו של רבנו זכרוננו לברכה גם בתחילה לא התעוררנו לשמחה כראוי ועזר לנו השם יתברך שנתעורר איש זקן אחד והתחיל לרקד הרבה בשמחה ועוד זקן אחד רקד הרבה עמו ועדיין איני יודע מה זה היה לו אבל לענייננו היה זה נצרך מאד מאד ואני חזקתי שמחתו הרבה ועוררתי כלם לננו לו ולהכות כף אל כף כדי לחזק השמחה, עד שעזרני השם יתברך שנתעוררנו כלנו לשמחה גדולה, והיו מרקדים כלם בשמחה גם אנכי רקדתי הרבה בשמחה בעזרת השם יתברך ואחר כך דברתי עמהם עד שבאתי לתוך התורה המתחלת מי שיודע מארץ ישראל וכו' (לקוטי תנינא - מ'), ואמרתי לפניכם התורה הזאת וזה חזק דעתי מאד מאד כי ראיתי כי מאת השם הוא שאני זוכה לדבר עתה מארץ ישראל בפרט תורה נפלאה ונוראה כזאת, אשרי אוזניים שכך שומעים:

© גם אז כשדברתי מארץ ישראל, ספר לי אחד מאנשי-שלומנו שהיה אצל רבנו זכרוננו לברכה בעת שכבר אחז בדרך נסיעתו הקדושה לנסוע לארץ ישראל, ונמצא אז איש אחד מאנשי-שלומנו שהיה איש עשיר קצת ומיחס גדול, ונתאוה מאד לנסוע עם רבנו זכרוננו לברכה לארץ ישראל והרבה רעים על רבנו זכרוננו לברכה לבקש עבורו שיקח אותו עמו לארץ ישראל, ונודע לרבנו זכרוננו לברכה עניין זה ענה ואמר רבנו זכרוננו לברכה להאיש הנ"ל אתה חפץ לנסוע לארץ ישראל, מפני מה אין אתה נוסע השיב האיש הנ"ל אם תקחו אותי עמכם אסע עמכם מיד ענה רבנו זכרוננו לברכה ואמר לו מה טעם יש לך שאתה רוצה לנסוע לארץ ישראל, בודאי מכרח שיש לך טעם כי הלא גם ישמעאלים וערביים נוסעים לארץ ישראל וכו' והשיב לו מה שהשיב.

והנה איני זוכר ספור הדברים היטב אבל העיקר מה שנצרך לנו מספור זה הוא מה ששמעתי מהאיש הנ"ל שאחר כך נדעזע רבנו זכרוננו לברכה, והפך פניו מאיש הנ"ל ודבר אל העולם בהתלהבות גדול וכל דבריו היו כגחלי אש כדרכו וענה ואמר כשרוצים באמת לבוא לארץ ישראל יאמר אם אקח אותו יסע, כך רוצים לבוא לארץ ישראל הלא כשרוצים לבוא לארץ ישראל צריכין לילך רגלי כי השם יתברך אמר לאברהם לך לך מארצך וממולדתך וכו' אל הארץ לך דייקא שצריכין לילך רגלי ממש כדי לזכות לבוא לארץ ישראל ואמר זאת בהתלהבות גדול מאד.

והנה דבורים אלו שזכיתי לשמע אז חזקו את לבי מאד בעניין הנסיעה לארץ ישראל כי בכל פעם ופעם שאני זוכה לשמע איזה דבור בעלמא שיצא מפי רבנו זכרוננו לברכה מה שלא שמעתי עדיין, יקר בעיני מאד מפז ומפנינים מכל-שכן וכל-שכן עתה כשזכיתי לשמע דבר חדש בעתו מה טוב ומה נעים אחר כך ישבנו שם כל היום, וגם בסעדה שלישית והשוחטים היו אז אצלי ודברתי אז מהתורה ידרשו (לקוטי מוהר"ן - ל"ז) שמדבר שם מעניין שוחטים גם שם מדבר מארץ ישראל, עיין שם:

היום היה לנו חיות גדול מן התורה... על כל סיפור של התורה, התני"ך והשי"ס שלנו, כל הספרים של הצדיקים הקדושים, אנחנו צריכים לרחם על עצמנו ועל זרעינו ולהכניס האור הגדול של התורה הקדושה, שזה כל החיות שלנו. אבל הגויים כמו חמורים, החמור אם נותנים לאכול, הוא אוכל כל היום, בלי ברכה, בלי שום... אבל אנחנו עם התורה, שאנחנו יודעים אמונה כזו, קדושה כזו, תורה כזו, יהיה עולם אחר, עכשיו הוא חורבן, אין אור, אין אמת... כל העולם בחושך ולא יודעים כלום, אבל אנחנו, אנחנו בני אברהם יצחק ויעקב, אנחנו עם קדוש, אנחנו יכולים לקבל קדושה מכל דיבור של התורה הקדושה, אנחנו צריכים למסור נפשנו להכניס בלבנו האור הגדול של התורה הקדושה ושל כל הצדיקים האמיתיים, רבותינו הקדושים, כל דיבור של התורה הקדושה זה כל חיותינו, בלי זה אין לנו כלום, אין לנו לא חכמה ולא בינה ולא כוח ולא כלום, כמו תרגול, כמו {עכבר}, הם יודעים שהם רעבים, צריכים לאכול, לא יותר, גם אם חס ושלום הולכים בדרכי הגויים, בדרכי הלימודים שלהם, אין לנו כלום, זה הורג אותנו, והאמונה והאור...

(ספר אג"י הנחל ב' - מכתב י"ח)

✉ ... לכבוד בת עיני ולבי, שהשקיע את כל כחו וכל נפשו לפרח ולשוט ולענף בתוך מימי הדעת של הצדיק האמת הנושא אותנו כאשר ישא האומן את היונק, ומציל אותנו מכל החצים שהם הטעות והמבוכות של כפירות ואמונות כזביות, ומגלה ומאיר עלינו האמונה הקדושה בשלמות דעת גדול ונפלא ומגלה לנו השגות אלקות ועל-ידי זה באים גם הרחוקים מאד מאד ומתקרבים לה'.

גבולי ארץ ישראל יכולים להתפשט, וימתח ויתרחב ויתגדל הרבה מאד על-ידי הצדיק האמת. הצדיק האמת יש לו כח להרחיב ולגדל גבולי ארץ ישראל שיהיו נמתחין ונתרחבים לארך ולרחב הרבה מאד בבחינת "הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכני", "כי ימין ושמאל תפרוצי", "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה", בחינת נחלה בלי מצרים וגבולים, כי בכל המקומות ממשלתו והכל שלנו, כי הצדיק מהפך כל מקומות החיצונים והרחוקים מאד אל הקדשה.

הרבי הצדיק האמת מסתכל בכל עת בצער גדול בכל מקום שנפלנו לשם כדי להעלותנו משם ולתקנו.

הצדיק האמת, אור האורות החדש, צח הצחצחות, פותח שערים של השגות אלקות עד שמגלה אלקותו ומלכותו יתברך לכל ברואי עולם אפילו להרחוקים מאד מאד, שזה עיקר גדלתו של הקדוש ברוך הוא, שגם הרחוקים מאד מאד ואפילו העובדי כוכבים ומזלות ידעו שיש אלקים שליט ומושל.

הצדיק האמת הגדול במעלה מאד מאד יש לו כח לרפאות חולים מדכאים כמונו היום בדורות הללו, וצריכים להכניע את עצמנו כאסקופה הנדרסת ונרפסת לבקש בכל תמצית כחו את הצדיק המנהיג האמת, ולנדד שנה מעיניו ומעפעפיו תנומה, לשוטט לבקש ולהרבות בתפלה ותחנונים שיוכה למצא את הצדיק האמת הזה שיכול לרפאותו ולהכניס בו השגות אלקות כדי להציל את נפשו מני שחת.

כל מי שחש על נפשו צריך לצעק מאד שיוכה גם עתה למצא רבי ומנהיג אמת שיוכל להכניס בו ידיעת אלקותו יתברך, שעל-ידי זה יתמלאו כל החסרונות ויתבטלו כל הצרות ויתקן הכל.

הצדיק האמת מחיה אותנו ומעורר אותנו לתשובה, ומגלה ומאיר לנו אלקותו יתברך גם בתקף התגברות החשך המר של עכשיו, כמו שאמר "איך האב אויס גיפירט און וועל אויס פירן" (כבר גמרתי ואגמור).

העיקר שתחזק עצמך באמונת ההשגחה ובטחון בה' יתברך בכל העניינים, ולהסתכל תמיד על ההרחבות והטובות שעושה ה' עמכם בכל יום ובכל שעה, ולהרחיק מגבולך העצבות והדאגות בכל מיני הרחקות לבלי להסתכל על החסרונות, כי חסרונות ומרירות עוברים על כל בני העולם ואינם יודעים במה להחיות עצמם וחייהם אינם חיים כלל, כי העשירות והתאוות של זה העולם הם מרים מאד, מרים ממות וממררים חיי בעליהם, אבל אמונה ובטחון אמתי הם מבטלים את המרירות וממשיכים חיי מנוחה וחיי שלווה תמיד.

העולם מלא צעקות וגניחות ואנחות גדולות ומרות בלי שיעור וכלם צועקים "ממון", וכל אחד ואחד צועק בקולות משנות כאילו לו חסר יותר

מכתב

סיפור

יצא לאור
הספר
"בירור השיר"
בירורים וחידושים על הפתק
של רבנו הקדוש לתלמידיו היקר
054-8484486